

קרבו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות

בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 635

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...

לשותפות חייגו: 03-9091313

21,000 עלוני שבח

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת חיי שרה

ואני בחסדך בטחתי

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ת"א	דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
17:54	16:21	17:20	
י"ם	16:05	17:18	17:57
חיפה	16:12	17:18	17:54
ב"ש	16:23	17:21	17:58

הלכה למעשה

ברכת נטילת ידים

שאל את הרב

שילוב אצבעות

ביתנו החדש

עזר כנגדו

מחכימים ברמה

ה"מגן דוד" ביהדות

הסור האישי

עוול צדיק וישר הוא.

מסופר שהגיע פעם לכפר אחד, לוליאן שאין כדוגמתו, קופץ ועושה סלטות בוריות מטרופת, מקפיץ בידו עשר פריטים ויותר ותופס את כולם בלי שום מאמץ, הולך על חבל התלוי באוויר ואפילו רץ עליו בלא כל בעיה, נוסע על אופניים על גבי החבל, בקיצור, כל מי שהיה שומע את דבר בואו של לוליאן זה, היה ממחר ורץ למופע, והנה פעם אחת כשהגיע הלוליאן לאותו כפר, ופתח את המופע בכל מיני תעלולים ופעלולים, אמר שרוצה הוא בפעם הזאת לעלות את הרמה של המופע, ולעשות פעלול מסוכן ביותר, הוא עלה על החבל למעלה, ועמוד עליו, ואחז בידו עגלה של תינוק, ושאל האם יש מי שמסכים לשבת בעגלה? והוא יסיע אותו על גבי החבל. כמובן שכולם נבהלו והזדעזעו מעצם הרעיון, ולא היה אפילו אחד שהסכים לעניין, חוץ מילדה אחת קטנה כת חמש, שענתה ואמרה אני מוכנה, כמובן שכולם נבהלו, והיו אף כאלה שניסו להניא אותה מהרעיון, אך היא בשלה, אני רוצה וזהו, מיד עלתה למעלה והלוליאן הכניס אותה לעגלה, והסיע אותה על גבי החבל מתחילתו ועד סופו, כמובן שליבם של כל הנוכחים החסיר פעימה, לאחר המופע ניגשו אנשים רבים לילדה ושאלו, איך לא פחדת? איך העזת להכניס עצמך בסכנה גדולה כזו? ענתה הילדה, ממה יש לי לפחד? הלוליאן זה אבא שלי, ואבא שלי וודאי ישמור עלי.

כך אנו צריכים לדעת, מי שמסיע את עגלת החיים שלנו, זה אבא שלנו, ואם זה אבא וודאי שיעשה הכי טוב שיש בשבילנו.

שבת שלום ומבורך.

אם אני לא מבין ולא מסתדרים לי הדברים, החיסרון הוא ב"י

פרשת השבוע, "ויהיו חיי שרה, מאה שנה, ועשרים שנה, ושבע שנים, שני חיי שרה". כתב רש"י הקדוש, למה נכתב בסוף הפסוק, שני חיי שרה? הרי כבר בתחילה נאמר ויהיו חיי שרה, ולמה חזר עוד פעם ואמר שני חיי שרה? עונה על כך רש"י שבא הפסוק ללמדנו שכולם שווים לטובה, כל חייה של שרה שווים, הכול היה טוב, היה לה רק טוב בחיים.

והדברים תמוהים, לא מובנים כלל, הרי שרה עברה סטילות רבות? נדדה עם אברהם בכל נדודיו, ונחטפה ונלקחה לבית אבימלך, וציערה אותה הגר, וציער אותה ישמעאל, ועל כולם שהרי הייתה עקרה במשך תשעים שנה, ומי שאין לו בנים חשוב כמת, שנאמר "ותאמר רחל אל יעקב, הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי" אם כן איך אומר רש"י שכולן שווים לטובה?

אלא ההסבר הוא, מי שחי באמונה, מי שחי בידיעה ברורה שאין עוד מלבדו, אין מי שמנהל ומנהיג את העולם חוץ מהבורא יתברך, נכון וודאי שגם עליו על הצדיק, עוברים דברים לא פשוטים ואפילו דברים קשים ביותר, אבל יש לו ידיעה אחת ברורה, אין מקרה בעולם, הכול זה בגזרת עליון, וודאי שגם הצדיק הוא לא נטול רגשות, וודאי שגם לו ישנן רגעים קשים וגם קשים מאוד, אבל בשעות מעין אלה, מחזק הוא את עצמו באמונה, ותולה בטחונו במי שאמר והיה העולם, ואומר לעצמו, הרי יש מי שמנהיג ומנהל את העולם, העולם לא מתנהל לבד, ומי מנהל אותו? וודאי הבורא יתברך, ואם כן אין כל ספק שכל מה שהוא עושה הכול לטובה, וגם אם אני לא מבין ולא מסתדרים לי הדברים, החיסרון הוא בי, אבל עליו אין שאלות, שהרי כבר נאמר, "אל אמונה ואין

מתוך הספר "רעך כמוך"

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

יג כד). תפקידו של האב הוא לחנך את בְּנוֹ וְלַלְמַד אותו מוסר משמח וְלִדְרוֹתוֹ. אָבִל גַּם כְּאִשֶּׁר הָאָב מוֹכִיחַ אֶת בְּנוֹ, עָלָיו לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּרִגְעוֹ וּבְנִיעֻמּוֹת, בְּהִקְמָה וּבְרִגְיָשׁוֹת. כְּאִשֶּׁר אָדָם נִגְשׁ לְהוֹכִיחַ אֶת צָאצָאָיו כְּשֶׁהוּא פּוֹעֵס וְרָגֵז, תּוֹכְחָתוֹ לֹא תִתְקַבֵּל. וְלֹא עוֹד אֶלָּא נִשְׁהוּא עֲצָמוֹ וְיִגְעֵשׁ עַל כֵּךְ שֶׁלֹּא חָנַךְ אֶת בְּנָיו בְּדֶרֶךְ רִאיוֹנָה הַמִּתְקַבֵּל עַל הַלֵּב.

לְעֵתִים אֲדָם רּוֹאֶה אֶת רֵעֵהוּ עוֹשֶׂה עוֹל וְהַדָּבָר מְקוֹמָם אוֹתוֹ. כָּל הַמְבַּעְרִים בְּקִרְבּוֹ נִצְתִּים, הֵכֵל עוֹבֵד עַל טוֹבּוֹ וְהוּא כְּמַעַט עוֹמֵד לְהִתְפַּאֵץ. עֵינָיו עוֹמְדוֹת לְצִאת מַחֲוִירָה, אֲנָיו מְאִדִּימוֹת וְפִיו מַעֲלֶה קֶצֶף. "עוֹד רֵגֵעַ וְאֶקְרַע אוֹתוֹ כְּדֵי..." אוֹלָם עָלָיו לְדַעַת כִּי בְּרִגְעוֹ הַבּוֹדֵד הַזֶּה הוּא עוֹלֵד לְאֶבֶד אֶת עוֹלָמוֹ.

שְׁלֵמָה הַפֶּלֶק אָמַר: "יִסֵּר בְּנֵךְ וְיִיחַדְךָ וְיִתֵּן מַעֲדָנִים לְנִפְשֶׁךָ" (משלי כט ז). "חושך שֶׁבְטוֹ שׁוֹנֵא בְּנוֹ וְאֶהְיֶה שְׁחָר מוֹסֵר" (משלי

שמי יאיר ואני מכיר את הרב כמעט שלושים שנים ב"ה. זכיתי בשנים האחרונות להתקרב אליו וזאת מתוך שאיני נותן את מבטחי בבני אדם ולא משנה מי יהיה. אפשר לומר שבחנתי את הרב באין ספור מצבים אני יכול להעיד שכל מה שהוא מדבר ואומר כך מיישם. הדף לא יכול להכיל את המצבים שנוכחתי בהם בגישור ויעוץ, בעזרה לנוער, ביהודים שמאסו בחייהם והרב נתן להם את החיים במתנה! משפחות ששלחו אותי לתת להם קצת שמחה בחגים. ודעו לכם, שהדיו לא מספיק וכל זה כאשר כל הנטל עליו. אפילו במצב שאדם אחר היה מגיע למיין הרב עושה סיבוב ליד המיין ומגיע לזכות את הרבים. השם ישמור על כבוד הרב שלנו שיוכה לשנים רבות בבריאות ונחת. לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

כספי מעשרות
המהודרים ביותר!
03-9091313

זה הזמן להיות שותף בהסכם יששכר וזבולון
ולהחזיק אברך שילמד לזכותך!

קבעת עיתים לתורה?
לומד יום שלם?

כוחו הגדול של הויתור

חיים באמונה

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

והאחרת תצטרך לוותר. "שמעתי שיחות של הרב זאיד על כך הוויתור", מספרת האישה, "החלטתי לוותר מכל ליבי ושילמתי עבור הטבעת שקניתי את הסכום המלא. ידעתי שמוויתור לא מפסידים – רק מרוויחים". עוד לא הספקתי לשלם – באותו רגע הגיע לחנות בעל הרשת, והמוכר סיפר לו על הטבעת האלף במבצע, ועל הוויתור שלי. בו במקום ציווה בעל הבית לתת לי את הטבעת שרציתי חינם אין כסף, מתנה מהרשת על סיום המבצע וגם על הוויתור. ברוך ה', זכיתי לטבעת חינם אין כסף.

סיפרה לי אישה סיפור מדהים כמה זכויות יש לאדם שמוכן לוותר לחבירו בשמחה. בעלה רצה לקנות לה טבעת מיוחדת, וברוך ה' הם מצאו חנות תכשיטים שמוכרת את הטבעת שחפצה לקנותה. על הטבעת היה מבצע מיוחד. הטבעת האלף תימכר במחיר זול מאוד. והנה, מספרת אותה אישה, היא הגיעה לחנות וגילתה שהיא עומדת לקנות את הטבעת האלף ולזכות במבצע! אלא שלידה עמדה אישה נוספת שאף היא ביקשה לקנות את הטבעת הזו. המוכר הסביר להם שרק אחת מהן תוכל לזכות במבצע

ושמואל בקוראי שמו

הרה"ג שמואל זר שליט"א

כדברי הגמרא במסכת בבא בתרא (דף י"ב): יוסף הבן של רבי יהושע חלה, והיה נאנח. שאל אותו אביו: מה אתה רואה? אמר לו: עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה. אמר לו אביו: עולם ברור ראיתי. מי שבעולם הזה נחשב שמכבדים אותו מפני עושרו או מפני תפקידו, בעולם הבא אינו נחשב למאומה. ואילו אדם שנראה כפשוט בעולם הזה ויושב ועוסק בתורה ובמצוות, וכמעט שלא מכבדים אותו ואפילו מבזים אותו. בעולם הבא נחשב כגדול.

זוהי מה שנאמר בפסוק, מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, דווקא המספר הקטן שהוא נראה הקטן ביותר חשוב למעלה יותר מכולם וכל נכתב בשם שנים.

זוהי נאמר בכדי להראות את גדולתה של שרה אמנו ע"ה שאף פעם לא ביקשה גדולה לעצמה, אך ורק לעשות רצון הבורא יתברך, לעולם לא התלוננה אפילו שעברה חיים קשים מאוד, ולכן זכתה שרק פטירתה וקבורתה מזכירים באריכות בתורה מה שלא מצינו אצל אף אחת מהאימהות שלנו.

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה"

מדוע התורה כתבה מאה שנה, עשרים שנה ושבע שנים. דווקא בספרה שבע נכתב שנים, מדוע לא כתב שנה, או שהיה כותב בכולם שנים. אומר הזוהר הקדוש (זוהר חיי שרה דף קכ"א): זכאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא, כמה איהו רב ועלאה בהווא עלמא, והכי פתח רב מתיבתא, מאן דאיהו זעיר איהו רב, מאן דאיהו רב איהו זעיר, דכתיב ויהיו חיי שרה וגו', מאה דאיהו חושבן רב כתיב ביה שנה, זעירו דשנין חד אזעיר ליה, שבע דאיהו חושבן זעיר, אסגי ליה ורבי ליה דכתיב שנים, תא חזי דלא רבי קב"ה אלא לדאזעיר ולא אזעיר אלא לדברי, זכאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא, כמה איהו רב בעלויא להווא עלמא, ע"כ. כלומר, מי שרודף אחר הכבוד בעולם הזה, בעולם הבא נחשב כקטן. ומי שבוח מן הכבוד בעולם הזה ומתנהג בענווה, נחשב כגדול בעולם הבא.

להזמנות: 03-9091313

מלאכת קוצר

מוותר ללכת בשבת על גבי עשבים, בין שהם יבשים ובין שהם לחים, ואפילו שיתכן שעל ידי כך יתלוש מהם, כיוון שאינו מתכוון לתלוש.

(חזו"ע ח"ד עמ' עד – ילקו"י ח"ה עמ' כח)

להזמנות חייגו: 03-9091313
או דרך אתר קרבנו

מה מברכים על פריניות אורז? מה מברכים על קבוקים? עכשיו הכל ברור!
**לוח הברכות החדש כולל כ-400 סוגי מאכלים
לפי פסקי מרן הרב עובדיה זצ"ל. חובה בכל בית!**

לוח ברכות

מחן הראשון לציון רבי יצחק יוסף שליט"א:

ברכת נטילת ידיים

הרה"ג אבנר קאנוס שליט"א

"עזר כנגדו" הניגוד הוא העזרה

למדנו שתווי הפנים של האשה שונים מתווי הפנים של האיש. פניה עדינות יותר, רכות יותר וכו', וזה מעיד על עדינותה ועל היותה רגשנית יותר. יסוד הרגש אצלה פועל הרבה יותר חזק מאשר אצל האיש, וקבלת ההחלטות שלה עוברת בעיקר דרך קו הרגש. לעומתה, לאיש פנים מוצקות יותר, מחוספסות וכו', וזה מעיד על אופיו הקר והשכלי. וכן קבלת ההחלטות של האיש עוברת בעיקר דרך קו השכל. מכח שליטת הרגש אצל האשה היא ניחנה בסבלנות אין סופית לעסוק בפרטים קטנים, ובפעולות מוטוריות זעירות ועדינות. היא מסוגלת לחזור על אותם פרטים אלפי פעמים מבלי להתייאש. ואדרבה, יש לה בזה ענין וסיפוק. לעומת זאת לאיש קשה מאד לבצע את אותן פעולות ולחזור על אותם פרטים קטנים עוד ועוד... זה למעלה מסבלנותו. זו הסיבה שמקצוע המזכירות מתאים יותר לנשים מאשר לגברים. מספר דוגמאות לכך:

• אשה מסוגלת לרקום גוֹבֵלָן במשך חורף שלם תוך כדי שיחות טלפון והתעסקויות נוספות. מאידך, תנו לגבר לרקום גוֹבֵלָן... כל אצבע שלו כמו נקניקיה... רק להרים את המחט לקח לו רבע שעה... הוא דקר את עצמו פעמיים וזרק את הכל והלך... זה לא מתאים לו. היא מסוגלת לסרוג אפודת צמר עם שבעה חוטים ו- 2000 עיניים... והוא, תנסו לתת לו מסרגה אחת ועין אחת... אחרי כמה דקות הוא יעקם את המסרגה וילך. אבל אם תתנו לו ג'יפ, טלפון ושני פועלים, את הבנין הוא יהרוס ויבנה מחדש. יותר קל לו להזיז בנינים מאשר להרים סיכה. אם נסכם נוכל לומר שהאיש עסוק יותר במאקרו - בגדול, והאשה עסוקה יותר במיקרו.

• לאחר שטיפת הבית, אשה לעולם לא תשאיר את הכסאות על השולחן. היא תחכה 10 דקות עד שהרצפה תתייבש. ראיתם פעם גבר שמחכה שהרצפה תתייבש??? הוא עובר בתוך המים על קצות האצבעות ואומר: אני לא דורך, אני עובר בפינות... לאחר שהרצפה התייבשה, היא ניגשת לסידור הכסאות סביב השולחן בסבלנות אין קץ. היא מורידה את הכסאות אחד אחד, מצמידה את המשענות שלהם לשולחן, פורסת מפה, ומעליה שעוונית ומעל הכל ניילונים. מעל זה היא שמה מפיון ואגרולון ותוקעת בו שלושה פרחים... אח"כ היא הולכת לשני כוונים מנוגדים בחדר, לראות שהכל מכוון למקום.

א. מי שנטל ידיו כדת לסעודה, ולא בירך עליהם קודם הניגוב, לא יברך אחר הניגוב. ולדעת הרמב"ם ורוב הראשונים ומחן השלחן ערוך והאחרונים, מה שהצרכו לברך קודם קיום המצוה ולא לאחריה, הוא לעיכובא, ואם מברך לאחר עשיית המצוה, היא ברכה לבטלה. ואפילו אם נזכר תוך כדי דיבור שלא בירך על הנטילה, לא יברך אחר הניגוב. וגם לא יחכך בראשו או יגע במקומות המכוסים שבגופו, כדי שיתחייב נטילה אחרת, שאין לעשות כן על פי ההלכה, מחשש שגורם לברכה שאינה צריכה.

ב. אין להפסיק בדיבור בין הנטילה לניגוב. ומכל מקום אם הפסיק בדיבור קודם הניגוב, קודם שיברך, אינו צריך לחזור וליטול ידיו, אלא יברך וינגב. ומכל מקום לדברים שבקדושה מותר לענות. אבל בין הברכה לניגוב לא יענה גם לדברים שבקדושה. ובשעת הניגוב יזהר שלא יפסיק כלל. ג. אם נטל מקצת ידו ולאחר מכן ניגבה, ושוב חזר ונטל שארית ידו, הרי ידו טמאה כמו שהיתה, שאין נטילה לחצאין, וצריך לחזור וליטול כל ידו. אבל אם נטל מקצת ידו, ולא ניגבה, ועדיין יש במקום שנטל טופח על מנת להטפוח, וחזר ונטל שארית ידו, מועילה נטילה זו, ורשאי אף לברך "על נטילת ידיים".

ד. הנוטל ידיו לסעודה ותיכף שמע ברכה או דברים שבקדושה, צריך לענות אמן ושאר דברים שבקדושה, כל עוד לא בירך על נטילת ידיים. ואפילו להאומרים שאין לומר פסוק שאו ידיכם קודש מפני שחוששים משום הפסק, מכל מקום גם הם יודו שצריך לענות אמן ושאר דברים שבקדושה, ולא שייך להחמיר בזה ולומר שלא יענה עד שיתחיל לנגב ידיו, ויהרהר אמן ודברים שבקדושה בלבו, דחומרא דאתי לידי קולא היא. ורק אם בירך כבר על נטילת ידיים וקודם שינגב ידיו שמע ברכה וקדושה לא יענה עד שינגב ידיו, משום דהוי הפסק בין ברכה למצוה. ושב ואל תעשה עדיף. ולכן יהרהר עניית אמן ודברים שבקדושה בלבו.

ה. יש נוהגים לומר אחר הנטילה (קודם הברכה) פסוק "שאו ידיכם קודש" וכו', ויש אומרים שאין לאומרו, כיון שלא נזכר בדברי האר"י ז"ל, והמיקל בזה לאומרו, אין למחות בידו שיש לו על מה שיסמוך. ומכל מקום לכתחלה נכון שלא להפסיק באמירתו בין הנטילה לברכה.

ו. אם אין לו כלי ליטול בו את ידיו, ויש לפניו מקוה שיש בו ארבעים סאה, או ים או נהר, או מעיין אפילו אם אין בו ארבעים סאה, יטבול ידיו בהם, ויברך על נטילת ידיים. ואם בירך על טבילת ידיים, יצא.

ז. יגביה ידיו ויברך, ולכתחלה יברך מעומד, אך זקן וחולה שאי אפשר להם לעמוד, מותר להם לברך על הנטילה מיושב.

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

שלום למורנו הרב שליט"א, כבודו כתב שלא לשלב אצבעות יד ימין ביד שמאל, על פי הקבלה. מדוע? והאם גם לא להכניס לחלל שבין האצבעות? והאם גם בגויים זה שייך?

נכון, כן כתבו גדולי חכמת הקבלה רבנו הרמ"ק ורבנו האר"י זיע"א, והטעם כי אצבעות יד ימין רומזות לחמשה חסדים, ויד שמאל לחמשה גבורות. וכשמשלב אותם מעורר על עצמו חס ושלום דין למעלה, כי האדם בצלם אלקים נברא. ועצם כניסת האצבעות בחלל שבין האצבעות השמאליות מעורר עליו, וכן גם בגויים זה שייך, וכשהם מערבים אותם יחד מעוררים עליהם....

ניתן להגיע לימי ניסיון לפרטים נוספים: 03-9091313

בחוור יקר! תמיד רצית להיות תלמיד חכם? זה הזמן להצטרף לשיבת "קרבתנו" ישיבה שהיא בית, עם צוות מסור ואוהב בתנאי פנימייה מלאים!

המוסר שמאחרי המילים: יום יפה לקפה

הגאולה קולו של המפסק של הקומקום שיקפוץ... אכן 'רואים את הקולות', חיש מהר המים נשפכים אל עבר הכוס וניחוחות פולי הקפה מציפים את החדר והמפגש שכה חיינו לו עומד להתרחש, בחישה אחרונה בהחלט, עוד אפשר להתענג ברקע על נקישות הכפית בדפנות הכוס, עוד סיבוב אחרון. שטיפה בהולה של הכפית תחת זרם המים (בבית זה לא היה עובד) והנה זה הגיע, אני עוצם את עיני ומברך: "ברוך אתה ה'... שהכל נהיה בדברך". מקרב בהתרגשות את הספל לעבר שפתותי ולוקח לגימה מענגת, אך...

רק חבל ששמתי מלח במקום סוכר...

תשאלו כל "מכור" יש את היום לפני הקפה ויש את היום לאחר הקפה... אפשר כבר לזהות זאת על פרצופם של אותם אנשים האם הם כבר לקחו את ה'מנה' שלהם להיום ונרגעו או שהם עוד לפני.

בדרך כלל זה לא קורה עד ששמים את הילדים בגן ועושים סידורים אחרונים במכולת השכונתית, ואז בשארית כוחותינו פותחים את דלת הכולל, מגיעים לפינת הקפה, - שבחלק מן המקומות זה כבר ממש לא פינה... זה כבר חדר של ממש! - ועוד עם הכובע על הראש והזיקט על הכתפיים תוך כדי התנשפות וזירוז הקומקום החשמלי בתקווה שיואיל בטובו להתחמם יותר מהר, שולף כוס מתוך הכיור העמוס, מדיחו בזריזות, ומכניס לתוכו את הכמות המדויקת של הסוכר והקפה, רק מחכים ל"קול השופר" - קול

מחכימים ברמה

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

מקור משמעותו של ה"מגן דוד" ביהדות

שאלה: מהי המשמעות של ה"מגן דוד"? במדרש תהלים כ' שדוד המלך היה חפץ מאוד לזכות שעם ישראל ישבחו את הקב"ה בתואר "מגן דוד", כשם שאומרים "מגן אברהם", ואפילו התפלל על כך, ובסוף נענה שיאמרו שבח זה בברכת ההפטרה וכן בסליחות "עננו מגן דוד עננו". והרב שו"ת חמדה גנוזה זצ"ל בספרו אור חדש כתב שסמל מגן דוד שש צלעות משולשים קטנים מסביב והמרכז באמצע - רומז לששת ימים שברא ה' את העולם, והמרכז רומז ליום השבת. גם רומז לארבע רוחות העולם ומעלה ומטה, והמרכז רומז לבוראם ומנהיגם. גם רומז לדוד המלך: כל צלע מצורת מגן דוד זוויתו החיצונית דומה לחץ מופנה כלפי חוץ, רומז לששת ימי השבוע שבהם דוד לוחם באויביו, המרכז ללא חצים רומז ליום השבת שדוד לא לחם בו ויש לי עוד הרבה אריכות בזה ולא כאן המקום.

אליבא דהלכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א מתוך שו"ת אליבא דהילכתא ד"ח

שאלה: האם מותר לאדם לקחת עלונים ללא רשות הגבאי מבית כנסת שהוא לא מתפלל בו?

תשובה: עלון שמחולק בחינם לציבור מהמוסד שמוציא את העלון מותר לקחת עלון זה ללא רשות מהגבאי של בית הכנסת אף שאינו מתפלל שם אבל עלון או קובץ הנמכר לציבור, חובה לשאול רשות מהגבאי לקחת מהם ואם רואה שנשאר מיותרים בסיום התפילה כשהציבור הלכו להם מותר ליטול מהם ללא רשות.

שאלה: בעל תשובה שגנב בעבר מהרבה אנשים והחזיר גנבותיו מה שזכר ויש לו ספק אם עדיין היו עוד גניבות, מה עליו לעשות כדי לתקן חטא זה לגמרי?

תשובה: מעיקר הדין אינו חייב להחזיר אפילו לאנשים שידע שגנב מהם כל עוד שהגניבה אינה קיימת אצלו ואם היא קיימת חייב להשיבה לבעליה. וכמו כן מספק אינו חייב לעשות צרכי רבים בכספו מחמת הספק אם לא השיב כל גנבותיו שגנב ואם החפץ הגנוב קיים אצלו יעשה בו צרכי רבים.

סיפורי ישועות

תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

שלום, אחותי נזקקה לניתוח בדחיפות. פניתי לרב זר שיערוך פדיון נפש עבורה וברוך השם הניתוח עבר בהצלחה והיא מרגישה טוב. מבקשת לציין שאנו נהנים מעלון השבת של הרב ומשיעוריו. תודה רבה, בתיה